

Motion till riksdagen

1988/89: So265

av Rolf Kenneryd (c)

Bilstödet till handikappade

Riksdagen beslutade våren 1988 om utvidgat bilstöd för handikappade. Det var ett angeläget och välkommet beslut, som dock var förenat med vissa brister.

En påtaglig brist, som påtalades av centerpartiet redan vid beslutstillfället, är den s. k. 49-årsgränsen. Den innebär att handikappade, som ej har möjlighet att förvärvsarbeta och som ej tidigare beviljats bilstöd, inte kan erhålla bilstöd efter att ha fyllt 50 år.

Detta leder till oacceptabla skillnader i behandling av människor på ömse sidor av denna åldersgräns. Det innebär bl. a. att den, som drabbas av olyckshändelse eller yrkesskada med varaktiga funktionshinder som följd strax före eller efter 50 års ålder, inte kan beviljas bilstöd – trots att den drabbade kan framföra en handikappanpassad bil. Detta leder i sin tur till en betydande inskränkning av den enskildes frihet och anpassningsmöjligheter till sin nya situation. Det leder vidare till att samhällets kostnader för t. ex. färdtjänst kan komma att överstiga kostnaderna för ett beviljat bilstöd.

Denna brist i regelsystemet för bilstöd bör snarast åtgärdas.

Hemställan

Med hänvisning till det anförda hemställs

att riksdagen beslutar att avskaffa den s. k. 49-årsgränsen vad gäller bilstöd till handikappade.

Stockholm den 24 januari 1989

Rolf Kenneryd (c)